

nikation, og vi mener, det nødvendigvis må være en offentlig opgave. Fru Henriette Kjær spurgte, om selve kortet vil blive udliciteret. Det er regeringens opfattelse, at det er CPR-kontoret under Indenrigsministeriet, der skal holde styr på, hvor mange kort der er udstedt, og hvis nogle borgere ønsker, at deres kort skal spærres, skal der være en myndighed, der har ansvaret for, at der kommer en spæringsmekanisme på kortet. Derfor skal der tilrettelægges et system under CPR, der tilfredsstillende de sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Angående leverancen af selve dette kort, som borgeren skal kunne købe på sit lokale folkeregister til en pris af formentlig 100 kr., vil den komme i almindeligt EU-udbud, så prisen kan blive så lav for borgeren som overhovedet muligt. Selve prisen for udstedelsen af kortet bliver det eneste, borgeren skal betale, og derfor har jeg en forventning om, at den måske kan blive lavere med tiden.

Der blev stillet spørgsmål om, hvorvidt man kunne få lagt flere ting ind på kortet, og jeg tror, det var hr. Nødgaard, som gerne ville have tømt sin pung – ikke for mønter, men for kort. Jeg kan sige, at vi har valgt fra regeringens side kun at lade kortet være borgerens nøgle til elektronisk kommunikation og ikke et kommercielt kort eller et kort, der kan erstatte andre kort. Det bliver en nøgle til dem, der gerne vil have sikkerhed for, at når de bruger deres computer til indbyrdes kommunikation og krypterer informationerne, skal det kun være den, der har nøglen til at åbne posten, der har adgang til den, så der ikke sker forvanskninger undervejs af informationerne.

Vi vil også gerne sikre os, at man kan bruge kortet som en elektronisk signatur, og derfor bliver der fremsat et lovforslag om digital underskrift i den kommende samling, som en af ordførerne var inde på. Men det bliver altså frivilligt at anskaffe kortet, og det bliver borgerens nøgle til kommunikation.

Med hensyn til virksomhedernes muligheder har vi valgt i årets redegørelse til Folketinget at fokusere på den lange række af muligheder, der ligger for dansk erhvervsliv for at sikre konkurrenceevnen, udbygge den gennem årene og sikre dansk beskæftigelse. Elektronisk dokumentoverførsel er helt klart et godt grundlag for at øge dansk erhvervslivs konkurrenceevne, fordi det eliminerer en stor del af det trivielle administrative og bureaukratiske arbejde. Derfor vil der blive etableret standarder for EDI for samt-

lige brancheområder inden udgangen af 1997, og det er i øvrigt noget, vi har drøftet i meget tæt samspil med Dansk Industri, Dansk Arbejdsgiverforening og fagbevægelsen på det trepartstopmøde, statsministeren afholdt med parterne på arbejdsmarkedet den 2. februar.

Dernæst har teleliberaliseringen stor betydning for virksomhederne. Teleliberaliseringen skal jo føre til, at vi får nogle billigere og bedre tjenester i Danmark, både for private og i høj grad også for det danske erhvervsliv.

Informationsteknologiens store potentiale giver også arbejdsmarkedet mulighed for at bruge de menneskelige ressourcer langt mere aktivt ved at lægge decentrale funktioner ud til den enkelte, give større ansvar og større indflydelse til den enkelte medarbejder og skabe nye ledelseskoncepter. Herigennem kan vi få informationer meget hurtigere ud i virksomhederne, organisationen og den offentlige forvaltning og dermed bryde de pyramider ned, vi har i ledelseshierarkierne i de offentlige og private virksomheder. Her skal vi fokusere langt mere på de potentielle muligheder for at styrke både det enkelte menneskes engagement i dagligdagen på virksomheden og grundlaget for at styrke beskæftigelsen i Danmark.

Fru Henriette Kjær var inde på forskningsnettet. Man taler om det som et net, der skal trækkes ned over erhvervslivet, men jeg vil godt sige: Der bliver ikke trukket noget ned over erhvervslivet! Det fremgår af finansloven, som blev vedtaget med også Det Konservative Folkepartis stemmer, at vi tilbyder vores forskningsinstitutioner at blive tilknyttet et højhastighedsnet, og af hensyn til erhvervslivet vil vi også tilbyde, at virksomheder kan komme med på højhastighedsnettet på almindelige kommercielle vilkår og derigennem få adgang til at kommunikere med 90 danske forskningsinstitutioner – være i daglig kontakt med dem og få overført information og viden fra dansk forskning i et meget tæt samspil. Dansk erhvervsliv føler ikke, det er noget, der bliver trukket ned over dem. De føler det som et godt og attraktivt tilbud om at få adgang til bedre kommunikation.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, der også påpegede de miljømæssige aspekter i informationssamfundets udvikling. Dem skal vi fokusere meget aktivt på, og jeg håber, at vi med den procedure, vi har lagt, hvert år kan vende tilbage til Folketinget med en ny handlingsplan eller en ny redegørelse og være i stand til at fastholde